

دانشگاه علوم پزشکی ایران
تعاونیت دانشجویی و فرهنگی
مرکز مشاوره دانشجویی

اداره مشاوره و سلامت روان دانشجویان
اداره کل دانشجویی و فرهنگی
وزارت بهداشت، زمین و امور اسناد پزشکی

مجموعه محتواهای آموزشی ارتقاء سواد سلامت روان

به مناسب هفته خوابگاهها
۱۴۰۱ - ۳۰-۲۴

**خوابگاه‌های دانشجویی، مشارکت اجتماعی
و سلامت اجتماعی**

سلامت روان من: آیا من به کمک نیاز دارم

فاطمه جعفری
دکترای مددکاری اجتماعی

اردیبهشت ۱۴۰۱

دانشگاه علوم پزشکی ایران
تعاونیت دانشجویی
مرکز مشاوره دانشجویی

آدرس: تهران، بزرگراه شهید همت غرب، بین تقاطع شیخ
فضل الله نوری و شهید چمران، جنب ساختمان معاونت
دانشجویی و فرهنگی، مرکز مشاوره دانشجویی دانشگاه
علوم پزشکی ایران

شماره تلفن پذیرش: ۸۶۷۰۳۵۴۱ - ۸۶۲۲۶۴۳

شماره تلفن مشاوره تلفنی (hot line): ۰۹۰۱۸۸۵۵۵۸۰

ایнстاستاگرام مرکز مشاوره دانشگاه علوم پزشکی ایران:
<https://instagram.com/counseling.iums>

سایت مرکز مشاوره دانشگاه علوم پزشکی ایران:
<https://counseling.iums.ac.ir/>

با اشتراک‌گذاری ما را در همسانی یاری بفرمایید.

سلامت روان من: آیا من به کمک نیاز دارم

ابتدا تعیین کنید که تا چه میزان عوامل ذیل در فعالیت‌های روزانه شما اختلال ایجاد می‌کند:

۱-داشتن نشانگان خفیف روانشناختی

آیا شما نشانگان ذیل را به صورت خفیف تجربه می‌کنید، نشانگانی که کم تراز دو هفته است که طول انجامیده است؟

- مشکل در خواب
- تغییرات اشتها که منجر به تغییرات وزن ناخواسته می‌شود
- صبح‌ها به سختی از خواب بیدار شدن
- مشکل در مرکز
- از دست دادن علاوه به چیزهایی که معمولاً برای شما لذت بخش است
- ناتوانی در انجام وظایف و مسئولیت‌های معمول روزانه
- داشتن افکار مرگ و افکار آسیب‌رسان به خود
- در صورت داشتن نشانگان فوق به دنبال کمک حرفه‌ای باشید به عنوان نمونه:
  - ◀ شرکت در جلسات مشاوره و روان درمانی حضوری و یا غیر حضوری
  - ◀ دریافت خدمات روانپزشکی و دارو درمانی
  - ◀ نورو تراپی

- احساس می‌کنید کمی خلق‌تان پایین آمده است.
- احساس ناراحتی می‌کنید، اما همچنان می‌توانید وظایف محل کار یا خانه را انجام دهید.
- مقداری مشکل در خواب دارید.
- احساس ناراحتی می‌کنید، اما همچنان می‌توانید از خود مراقبت کنید یا از دیگران مراقبت کنید.

اگر چنین است، در اینجا برخی از فعالیت‌های خودمراقبتی وجود دارد که می‌تواند کمک کننده باشد:

- ورزش کردن
- افزایش ارتباط‌های اجتماعی (مجازی یا حضوری)
- داشتن خواب کافی در یک برنامه منظم تغذیه سالم
- صحبت با یک دوست قابل اعتماد یا یکی از اعضای خانواده

اگر با وجود تلاش‌های خودمراقبتی، علائم بالا بهبود نیافتد یا به نظر می‌رسد بدتر می‌شوند، با متخصصان سلامت روان صحبت کنید.